

indstillede til mig, havde jeg prostitueret det Embede, jeg beklæder, og det maatte synes haabløst fremtidig at fremkomme med Klager over Embedsmænd, de være nok saa berettigede.

Zahle: Hvis jeg ikke misforstod Justitsministeren, udtalte han, at Drikkædighed var Aarsag til, at Læge Langhoff blev forflyttet fra Saksjøbing. Hvis det er rigtigt, at Justitsministeren har sagt dette, maa jeg dertil gøre den Bemærkning, at denne Fremstilling er urigtig, for saa vidt herved sigtes til den af mig i min Egenskab af daværende Justitsminister tagne Beslutning om at forflytte Langhoff, thi jeg gik den Gang ud fra, at Langhoff ikke var drikkædigg, saa lidt som Langhoff nu er drikkædigg. (Latter). Der er nogle, som le, men Langhoff er ikke drikkædigg, saa sandt, som man ikke kan kalde en Mand, der i omtrent 1½ Aar har været Afholdsmand, drikkædigg. Enhver, der blot kender Langhoff af Udseende, kan desuden se paa ham, at den Mand er ikke drikkædigg i den Forstand, hvori man almindelig tager Ordet, nemlig en Alkoholist. Det er nu af Forhørene oplyst, at denne Mand undertiden har misbrugt Spiritus, men en Dranker har han sikkert aldrig været. Aarsagen til Beslutningen om, at han skulde forflyttes fra Saksjøbing, var den, at jeg ikke ønskede en Kompetencekonflikt mellem Amsraadet og Justitsministeren, men i min Egenskab af Justitsminister ønskede at bøje mig for Beslutningen fra Amsraadets Side om at afskedige Langhoff.

Det staaer for min Erindring saaledes, at Departementschef Friis overværede hele den Samtale, som den daværende Formand for Sundhedsstyrelsen, Dr. Muus, og jeg førte, og hvorved Dr. Muus omtalte disse Rygter om Langhoffs Misbrug af Alkohol saa meget, som han den Gang vidste om dem. Det er meget muligt, at Departementschefen har glemt det, idet det let kan ske, at en Mand lader Sladder gaa ind af det ene Øre og ud af det andet; man hører Sladder om saa mange. Jeg støtter min Opfattelse af, at Departementschef Friis maa have overværet Samtalen, paa, at en Bestemmelse om Opslag af Distriktslægeembederne i Thisted og Holstebro vilde jeg ikke have taget udenfor Ministeriet, naar Departementschef Friis ikke havde været til Stede og deltaget i Overvejelserne, thi jeg var ikke personlig saa nøje inde i disse Forhold, at jeg vilde have taget nogen Beslutning udenfor mit Embedskontor og uden Departementschef

Friis' Deltagelse i Overvejelserne. Jeg tror derfor bestemt, at Departementschef Friis har deltaget i den Samtale og i den foreløbige Beslutning om, at Langhoff skulde forflyttes fra Saksjøbing, og at Embederne i Thisted og Holstebro skulde oplaaas ledige, for at han kunde faa et af dem. Jeg tror, at hvis Dr. Muus og jeg kom til at tale med den nuværende Overformynder Friis og kom til at opfriske med ham de Omstændigheder, under hvilke jeg mener, at denne Samtale foregik, er det meget muligt, at det kunde dukke op for ham, at han virkelig har overværet Samtalen og paa hørt, hvad det taltes om.

Justitsministeren (Bilow): Jeg har ikke hverken i min Kendelse eller nu i Dag agtet at rette nogen Henvendelse til det ærede Medlem fra Stege (Zahle) og for at undgaa enhver Misforstaaelse vil jeg tillade mig at oplæse af Dr. Muus' Indlæg, hvad jeg i denne Forbindelse ved om min højtærede Forgænger. Det er kun en kort Oplæsning: „Paa en Rejse til Nakkebølle Sanatorium i Begyndelsen af Juni Maaned 1910 blev Sagen mundtlig forelagt den daværende Justitsminister, som blandt andet under Hensyn til de verserende Rygter om Distriktslægens Drikkædighed, hvilke jeg ved den Lejlighed omtalte, bestemte, at Distriktslægen skulde søges forflyttet, for at der saaledes ved Nybesættelse af Posten kunde tilføres Saksjøbing en i Sindssygebehandling sagkyndig Læge. Derefter bleve Distriktslægeembederne i Holstebro og Thisted oplaaede“.

Maa jeg dernæst bemærke til min højtærede Forgænger, at Besættelse og Opslag af Distriktslægeembeder ikke berørte Departementschef Friis, men Departementschef Rentzmann, saaledes som Departementschefen gør opmærksom paa i sit Svar. Det ved min højtærede Forgænger selvfølgelig godt. Og endelig skal jeg med Hensyn til Tanken om at opfriske Overformynder Friis' Hukommelse bemærke, at inden Dr. Muus skrev sit Indlæg, gik han til Departementschef Friis og spurgte ham, om han ikke havde overværet en Samtale sammen med den daværende Justitsminister om Dr. Langhoffs Forhold. Dr. Muus og Overformynder Friis have altsaa talt sammen om det paagældende Spørgsmaal.

Zahle: Det er meget naturligt, at Dr. Muus i sin Erklæring dvæler ved, at blandt andet Rygterne om Drikkædighed have været fremdragne ved den nævnte Lejligh-